विषर्जनीयखेत्याहिना प्राप्तस्य पत्नस्य सात्यदाद्योरिति प्रति विधः युग्नदित्याहिनोदाद्वतं कान्द्रसत्नात्॥ ५५॥

स्वाक्षीमित्यादि। पुनः की हशीं मैथिकीं सुवाकीं प्रियमदां श्रीभनं साम यसादित नान्तवात् स्वियामीप् निःसुदुर्भः सामसे धसन्धीनामिति वलमिति परः समते मनीवादिलात् तन्तीं क्षणां गुणादोतदित पचे ईप् सर्वज्योतिः सु मध्ये ज्योतिष्टमां प्रकृष्ट प्रकाशक्षपां लीकी घीदिति वलं ग्रुभां क खाणयुकां त्रात्मानं निष्टपन्तीमित सकत्तापथनीमित इनूमदर्शनात् तापस्य नेर् नार्याभावात् निरस्तपीसक्षस्वेतनेदति वलमिति परः समते मनी षादिलात् नापस्य सक्षसेत्रनमत्र विविचतं वनं ज्योतिः साल्कु व्यतीं कार्त्वेन दीपयनीमित्यर्थः कार्त्वनायत्योः समदकादाः विति चनात् किलादित्यादी सादर्ज्यनात् न वलं॥ ५५॥

मध्साद्भूतिकञ्चलकिषञ्चरक्षमराकुला । उत्त सत्कुष्ठमा पुष्धां हेमरत्नलतामिव॥८६॥

मध्यत्यादि। मधुमाद्भृतिकञ्चलकं कार्त्वेन मधुनामापनं यत्कञ्चलकं पुष्पकेषरं नन्धधुमाद्भृतिकञ्चलकं त्रादेशप्रत्यययो रिति प्राप्तस्य पूर्ञ्वत्यतिषधः तेन पिञ्चराः पिङ्गलाः ये समराः तैराकुलां उज्ञमत्कुसमां चलत्युष्यां हेमरत्नलतामिव यथा हेमरत्नमयीं कल्यतहलतां पुष्णां पवित्रान्तदन्तामपीत्यर्थः॥प्रदे॥

ज॰म॰